

Αθήνα, 7 Ιουνίου 2016

Προτάσεις και κατ'άρθρον παρατηρήσεις ΕΣΕΕ για τον νέο
Αναπτυξιακό νόμο στις Διαρκείς Επιτροπές Παραγωγής και Εμπορίου,
Οικονομικών και Κοινωνικών Υποθέσεων

Η διαμόρφωση ενός σύγχρονου, ευέλικτου και προσαρμοσμένου στις ανάγκες της αγοράς Αναπτυξιακού Νόμου, αποτελεί βασική προϋπόθεση της ανάκαμψης του εγχώριου επιχειρείν. Η ΕΣΕΕ αντιλαμβανόμενη τις προκλήσεις που καλείται να αντιμετωπίσει σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον το ελληνικό εμπόριο, θεωρεί το νέο Αναπτυξιακό Νόμο ως μία πρώτης τάξεως ευκαιρία για την ανάκαμψη της οικονομίας. Η παροχή κινήτρων για την τόνωση τόσο της επενδυτικής δραστηριότητας όσο και του εξαγωγικού προσανατολισμού των επιχειρήσεων, θα πρέπει να εστιάζει στις εγγενείς αδυναμίες του κάθε οικονομικού κλάδου.

Ακολουθούν οι βασικότερες παρατηρήσεις της ΕΣΕΕ με σημείο αναφοράς το νέο Αναπτυξιακό Νόμο.

- **Άρθρο 7: Μη ένταξη του κλάδου του Εμπορίου:** Η μη ένταξη στο νέο Αναπτυξιακό νόμο επενδυτικών σχεδίων που σχετίζονται με τον κλάδο του Εμπορίου (ΣΤΑΚΟΔ 45,46,47), εγείρει εύλογα ερωτήματα και προκαλεί ιδιαίτερο προβληματισμό. Είναι απορίας άξιο το γεγονός πως ο κυριότερος αιμοδότης της ελληνικής οικονομίας, τόσο σε όρους απασχόλησης όσο και εξωστρέφειας δε συμπεριλαμβάνεται στις ευνοϊκές διατάξεις του νέου Αναπτυξιακού νόμου. Επιβάλλεται, έστω και τη τελευταία στιγμή, η αναθεώρηση της συγκεκριμένης απόφασης, η οποία προκαλεί έντονες στρεβλώσεις στην ομαλή λειτουργία της αγοράς και υπονομεύει τις συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού.

Παράλληλα, θα πρέπει να εξεταστεί ενδελεχώς και να δοθεί η δέουσα προσοχή στην ανάπτυξη επιχειρηματικών συνεργατικών σχηματισμών (**clusters**), που διασφαλίζουν μειωμένα λειτουργικά κόστη και τη δυνατότητα αφομοίωσης τεχνολογικά προηγμένων πρακτικών. Οι περιγραφείσες συνέργειες θα μπορούν να λαμβάνουν τη μορφή σύμπραξης μεταξύ διαφορετικού κλάδου δραστηριοτήτων, οι οποίες όμως διακρίνονται για τη συνάφεια και τη συμπληρωματικότητά τους (π.χ. εμπόριο, τουρισμός, logistics κ.α.). Από τη διάχυση των ευεργετικών συνεπειών θα ωφεληθούν όχι μόνο οι

συνεργαζόμενες επιχειρήσεις αλλά και οι τελικοί αποδέκτες των παρεχόμενων υπηρεσιών (υλικών και άυλων).

Η ανάλυση που μόλις προηγήθηκε πιστοποιεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο πως η ένταξη του εμπορίου στις διατάξεις του νέου Αναπτυξιακού Νόμου, με οποιονδήποτε από τους τρόπους που εξειδικεύτηκαν παραπάνω, συνιστά αδήριτη ανάγκη.

Υπό την προϋπόθεση πως εν τέλει θα γίνει αποδεκτό το εν λόγω αίτημα, που αντιπροσωπεύει ένα ευρύτατο φάσμα του επιχειρηματικού κόσμου, παρατίθενται επιπλέον παρατηρήσεις επί συγκεκριμένων άρθρων του νέου Αναπτυξιακού Νόμου.

- **Άρθρο 8: Επιδότηση της απασχόλησης:** Η επιλεξιμότητα δαπανών με σημείο αναφοράς το μισθολογικό κόστος, αποτελεί αναμφίβολα μία θετική εξέλιξη και μία σημαντική καινοτομία του νέου Αναπτυξιακού Νόμου. Παρόλα αυτά και προκειμένου η εν λόγω διάταξη να καταστεί ελκυστικότερη για τις επιχειρήσεις, ενδείκνυται η διεύρυνση του χρονικού διαστήματος αναγνώρισης της σχετικής δαπάνης από 2 σε περισσότερα έτη (π.χ. 5 και παραπάνω).
- **Άρθρα 10 & 20: Φοροαπαλλαγές, κεφαλαιακές ενισχύσεις (επιχορηγήσεις) και επιδότηση επιτοκίου:** Η ιδιαίτερη έμφαση που αποδίδεται στα κίνητρα των φοροαπαλλαγών, σε σχέση με τον περιορισμό των άμεσων κεφαλαιακών ενισχύσεων, αποτελεί μία επιλογή η οποία βαίνει εις βάρος των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Η προκαταβολή των επιχορηγήσεων στην ουσία δρούσε με εξισορροπητικό τρόπο στην αγορά, από τη στιγμή που το μείζον πρόβλημα συνοψίζονταν στη δυσκολία ανεύρεσης ιδίων κεφαλαίων. Η αξιοποίηση των φοροαπαλλαγών προϋποθέτει ένα επαρκές περιθώριο κέρδους, το οποίο σε καμία περίπτωση δε προσιδιάζει στο προφίλ, ελέω και της διανύουσας οικονομικής κρίσης, του εγχώριου μικρομεσαίου επιχειρείν.

Στο νέο Αναπτυξιακό Νόμο θα πρέπει να δίνεται έμφαση στην αξιοποίηση του εργαλείου της επιδότησης επιτοκίου και της εγγύησης δανείων από το ελληνικό Δημόσιο. Η απρόσκοπτη πρόσβαση στις πηγές χρηματοδότησης αποτελεί ένα από τα βασικότερα προβλήματα των επιχειρήσεων στη διαδικασία ανάληψης επενδυτικών πρωτοβουλιών. Στην παρούσα συγκυρία όπου το ύψος των επιτοκίων έχει ανέλθει σε απαγορευτικά για τις επιχειρήσεις επίπεδα, το κίνητρο της επιδότησης επιτοκίου μπορεί να αποτελέσει ένα ιδιαίτερα ελκυστικό κίνητρο. Επιπλέον, θα πρέπει να εξεταστεί η δυνατότητα παροχής εγγυήσεων για τη χορήγηση δανείων λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, το ύψος και το ρίσκο των συγκεκριμένων δανείων. Τα φορολογικά κίνητρα θα μπορούσαν να έχουν πεδίο εφαρμογής στις επιχειρήσεις με μεγάλη κερδοφορία, ενώ τα κίνητρα επιδότησης επιτοκίου και εγγύησης δανείου θα

μπορούσαν να απευθύνονται σε κλάδους με περιορισμένη πρόσβαση σε τραπεζικό δανεισμό.

Στην πραγματικότητα και με βάση τις προαναφερθείσες παρατηρήσεις η **αυστηροποίηση του πλαισίου της απευθείας χορήγησης κεφαλαιακών ενισχύσεων/επιχορηγήσεις**, (χορήγηση προκαταβολής ύψους έως και 50% της προβλεπόμενης ενίσχυσης μόνο κατόπιν της ολοκλήρωσης του 50% του συνολικού κόστους του επενδυτικού σχεδίου) θα ενθαρρύνει την παγιοποίηση πρακτικών αθέμιτου ανταγωνισμού.

Εν κατακλείδι και ως αντιστάθμισμα μίας ευνοϊκότερης παροχής κινήτρων θα μπορούσε να τεθεί στις υποχρεώσεις των ωφελούμενων επιχειρήσεων η προώθηση δράσεων εταιρικής κοινωνικής ευθύνης ή η ανάληψη ανταποδοτικού χαρακτήρα πρωτοβουλιών, με κύριο αποδέκτη τις τοπικές κοινωνίες.

- **Άρθρο 67: Διασφάλιση σταθερού φορολογικού περιβάλλοντος:** Η πρόβλεψη θέσπισης **σταθερών φορολογικών συντελεστών για μία δωδεκαετία**, όσον αφορά στην ανάληψη μεγάλων επενδυτικών σχεδίων (μείζονος μεγέθους - άνω των 20 εκ. ευρώ), θα πρέπει να εφαρμοστεί σε ένα ευρύτερο πλέγμα επιχειρηματικής δραστηριότητας. Ο περιορισμός των δικαιούχων δρα ανασταλτικά στην ανάληψη επενδυτικών πρωτοβουλιών από μικρότερες επιχειρήσεις, οι οποίες όμως διαθέτουν όλα τα εχέγγυα για την περαιτέρω εξέλιξή τους. Ταυτόχρονα, βασική συνιστώσα του νέου Αναπτυξιακού Νόμου θα πρέπει να είναι η διασφάλιση της ίσης αντιμετώπισης μεταξύ των ενδιαφερομένων μερών, ανεξαρτήτως χρηματικού ύψους του προς υλοποίηση επενδυτικού σχεδίου.